

MAY 4, 1965

CIA 1-01 Raborn

FOIAb3b

COPYRIGHT

W.F. RABORN

AZ ÚJ KÉMFŐNÖK

Washingtoni politikai körökbén április 11-én meglepetésként hatott Johnson amerikai bejelentése, hogy William Francis Raborn vette át az amerikai központi hírszerző hivatal, a hírhedt kémavezetést: a CIA vezetését.

Raborn most 59 éves. 1963-ban altengernagy rangban nyugalomba vonult az amerikai haditengerészettől. Texasban született, s egyes vélemények szerint ezért esett rá a szintén texasi Johnson választása.

Raborn 18 éves kora óta szolgált a haditengerészetben. Hadirepülöként kezdte, aztán fokozatosan minden fontosabb beosztásokat kapott. Neve akkor vált ismertté, amikor rábízták a haditengerészet »Könleges Feladatak Hivatala« nevű alakulatának vezetését. Ebben a minőségben ö irányította azokat a tudósokat és mérnököket, akik megszerkesztették a tengeralattjárókra felzserelt Polaris rakétát. Két évvel ezelőtt, nyugdíjba vonulása után — az amerikai ellenzékre jellemző módon —, a kaliforniai Aerojet-General Corporation repülögépgyár ügyvezető alelnöke lett.

Sanitized - Approved For Release to the Hungarian Public via FOIA

AKTUÁLIS PORTRET

NEMZETKÖZI ELET

A CIA-t — ez tudott dolog — 1947-ben az Egyesült Államok „mesterkémje“: Allen Dulles szervezte meg, aki a második világháború alatt Svájcban vezetett egy fontos amerikai hírszerző ügynökséget. Washington oly nagyra értékelte tevékenységét, hogy órá bízta az összes amerikai

A nyugalmazott altengernagy eddigi pályafutása első pillantásra nem nagyon indokolja, miért éppen ő szemelte ki Johnson a CIA egész világra kiterjedő bonyolult szervezetének vezetésére. Ennek okát valószínűleg azokban az ellen tétekben is keresni kell, amelyek időnként egyfajta a CIA, másfelől a Fehér Ház, a Pentagon és az amerikai külgyminszterium között felmerülnek.

hírszerző és kémelhárító szervezetek egységesítését. A Dulles-alapította CIA a későbbiekben a második világháború utáni imperialista hidegháborús politika egyik fő eszköze, az Egyesült Államok szélességes reakciós köreinek bázisa. A kémkedéssel együtt nemzetközi felforgató tevékenységet fejt ki: olyan „alkerekkel“, dicsekedhetik, mint például az írani olajforrásokat államosító Moszadegh miniszterelnök megbuktatása és a guatemalai demokratikus kormány megdöntése. Valószínűleg még ma is Dulles volna a CIA igazgatója, ha 1961-ben, a balul sikerült kubai inváziós kísérlettel nem éri felülválasztásba menő kudarc. Ekkor a következmények olyan súlyosak voltak, hogy Kennedy kénytelen lemondásra bírni Allen Dullest. (Nem titok egyébként, hogy Dulles tövábbra is befolyásolja a CIA

Tudnivaló, hogy a CIA nem tartozik elszámolni kiadásáról, kongresszusi hozzájárulás nélkül nevezheti ki osztályvezetőit, s a felügyeletére alakult szenátusi albizottságnak sem sikerült soha beletekintenie ügyeibe. Ilyen körtülmények között ez a kém- és felforgató szervezet a Fehér Ház és a külgyminszterium közvetlen megkérdezése nélkül nem egyszer fontos politikai akciókat hajtott végre különböző külöldi országokban, s ezzel a kormány egyébként még oly reakciós és agresszív külpolitikai lépései is keresztezte.

Dulles elmozdításával, és utódjának: John A. McCone-nak, az ismert nagyparosnak a kinevezésével Kennedy szorosabb ellenőrzése alá akarta vonni a CIA-t. Ugy látszik, ez nem nagyon sikerült. A U. S. News and World Report — a Fehér Házhoz közelálló körökre hivatkozva — nemrég ezt írta: „Johnsont aggasztotta, hogy a CIA vezetői túlságosan függetlenek, titokból és professzionálisan. A Fehér Ház elgondolásait és utasításait a CIA több szíben visszautasította, vagy egyszerűen semmi-be vette.“

Kézenfekvő tehát az a feltevés, hogy Johnson olyan vezetőt keresett, aki elégé keménykezű és intelligens ahhoz, hogy kézben tartsa a CIA alvezéreit, mindenkor pontosan kövesse az elnök, az uralmodó rezsim politikai elkötelezettséit. William Francis Raborn ilyen embernek ismerte.

POLGÁR DÉNES

Sanitized - Approved For Release to the Hungarian Public via FOIA

Article from Hungarian Publication "TUKOR" dated 4 May 1965

TITLE: W. F. RABORN, The New Spy Master

CPYRGHT

Washington political circles were surprised when on 11 April President Johnson announced the appointment of William Francis Raborn as Director of CIA.

Raborn is now 59 years old. He retired from active naval service in 1963. He was born in Texas and at least according to some people this was the reason why Johnson, also born in Texas, selected him.

Raborn began his service in the Navy at the age of 18. He was a naval aviator and then was assigned to increasingly important posts. His name came into prominence when he was entrusted with the direction of the Navy's special activities and developments unit. In this capacity, he directed those scientists and engineers who developed the underwater Polaris rocket (missile).

Two years ago, after his retirement and in keeping with American practices, he became a Vice President of the California based Aerojet General Corporation.

The course of Raborn's previous career would not seem to indicate why Johnson chose him as Director of the CIA whose operations cover the world. The reasons for his choice are probably to be found or should be sought in the relationships existing between the CIA, the White House, the Pentagon and the American Foreign Ministry.

It is common knowledge that the CIA was organized in 1947 by the American master spy Allen Dulles who during World War II served in Switzerland as chief of an important American intelligence network. Washington valued his capabilities so highly that he was entrusted with the centralization of America's entire intelligence and counterintelligence effort. The Dulles created CIA became one of the main reactionary bases of the United States during the imperialist cold war. Together with its function of spying, it also is responsible for bringing about national revolution; it prides itself on such successes as for example the overthrow of Mossadegh in Iran and the overthrow of the Democratic Government of Guatemala. Dulles would probably still be the Director of CIA were it not for the fiasco of the 1961 attempt to invade Cuba. The consequences of this act were so serious that Kennedy was compelled to make him step down. (It is no particular secret that Dulles continues to influence the activities of CIA.)

It is known that the CIA does not have to account to Congress for its expenditures nor the appointment of its key officers and the Senate committee has never been able to acquire a valid insight into its affairs. Under these circumstances, this spying and revolution fomenting organization

- 2 -

CPYRGHT

has more than once undertaken important political actions in various countries without the direct approval of either the White House or the Department of State.

With the removal of Dulles and the appointment of his successor, the well known industrialist McCone, President Kennedy wanted to bring the CIA under tighter control and scrutiny. It seems as if this did not succeed. The U.S. News and World Report, which has good contacts in the White House, wrote the following not long ago: "It was disquieting to Johnson that the CIA's leadership was too independent, secretive, and professional. In a number of instances, the CIA rejected White House opinions or totally ignored them."

It is therefore obvious that Johnson was looking for a leader who was hard nosed and intelligent enough to keep in check the CIA's second echelon leaders and to reflect at all times the political views of the Administration. They know William Francis Raborn to be such a man.